Albumiin plasmas

Albumiin on maksas sünteesitav valk, inimorganismi kehavedelike peamine valguline komponent. Katabolismi käigus laguneb albumiin kuni aminohapeteni ning viiakse 10-20% ulatuses välja seedetrakti ja neerude kaudu. Füsioloogiliselt väikses koguses glomerulaarse membraani kaudu filtreerunud albumiin laguneb proksimaalsetes tuubulites, mis tõttu eritumine uriiniga on minimaalne. Albumiinil on oluline roll onkootse rõhu hoidmisel ning lipiidide, bilirubiini, ravimite, kaltsiumi ja metallide transpordil veres, kirjeldatud on ka tema antioksüdatiivne toime.

Näidustused

- Ebaselge geneesiga tursete diferentsiaaldiagnoosimine.
- Abiuuring maksa sünteesivõime, neerukahjustusest ja enteropaatiast tingitud valgukaotuse hindamisel

Referentsvahemik

p	28 – 44 g/L
4 p – 14 a	38 – 44 g/l
14 – 18 a	32 – 45 g/L
>18a.	35 – 53 g/L

Kliiniline tõlgendus
Plasmakontsentratsiooni suurenemine viitab

- Dehüdratatsioonile
- Pikaajalisele žguti hoidmisele verevõtmise ajal

Plasmakontsentratsiooni vähenemine viitab

- Vähenenud sünteesile (alatoitumus, malabsorbtsioon, põletik ägedas faasis, maksahaigus)
- Kiirenenud katabolismile (sepsis, trauma, hüpertüreoos, kasvajad)
- Suurenenud ümberpaigutusele veresoontevälisesse ruumi kapillaaride kõrgenenud läbilaskvuse tõttu (põletik)
- Suurenenud kaotusele neerude (nefrootiline sündroom), seedetrakti (enteropaatiad) või naha põletuspindade kaudu

Proovi/uuringumaterjal	Veeniveri/plasma
Proovianum	Geeliga LH katsuti

Uuringumaterjali säilivusaeg, -temperatuur jm transpordi tingimused	20...25 °C 2,5 kuud 2...8 °C 5 kuud -15...-25°C 4 kuud
Teostamise sagedus	24 h
Mõõtemeetod	Spektrofotomeetria
HK kood	66100

Kasutatud kirjandus

1. The Merck Manual. 17th ed. U.S.A.: Merck & Co., Inc.; 1999.
2. Reaktiivi infoleht, ALB2, Cobas systems application, 2015-03, V 10.0.

Galina Zemtsovskaja, Kliinilise keemia ja hematoloogia osakonna vanemarst
31.05.17

Viimati uuendatud 11.11.2024